จนถึงค.ศ. 476 เมื่อจักรวรรดิโรมันตะวันตกล่มสลาย ประวัติศาสตร์สมัยโบราณ ของชาติตะวันตกจึงสิ้นสุดลง 2. ประวัติศาสตร์ยุคสมัยกลาง (ค.ศ. 476-ค.ศ. 1453) ช่วงเวลายุคสมัยกลางนี้เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงอารยธรรมตะวันตกจาก อารยธรรมโรมันไปสู่อารยธรรมคริสต์ศาสนา เป็นสมัยที่ตะวันตกได้รับ อิทธิพลอย่างมากจากคริสต์ศาสนา ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้สังคมสมัยกลางยังมีลักษณะเป็น สังคมในระบบฟิวดัล หรือสังคมระบบศักดินาสวามิภักดิ์ ที่ขุนนางมี อำนาจครอบครองพื้นที่ โดยประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะเป็นข้าติดที่ดิน และดำรงชีวิตอยู่ในเขตแมเนอร์ ของขุนนาง ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของ สังคมสมัยกลาง 3. ประวัติศาสตร์ยุคสมัยใหม่ (ค.ศ. 476-ค.ศ. 1453) เป็นสมัยของ ความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวิทยาการของอารยธรรมตะวันตก ทั้งด้าน การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อารยธรรมสมัยใหม่เป็นรากฐานสำคัญของ อารยธรรมตะวันตกในปัจจุบัน ประวัติศาสตร์สมัยใหม่ เป็นช่วงที่มีการสำรวจเส้นทางเดินเรือทะเล เพื่อการค้ากับโลกตะวันออก และการเผยแพร่ศาสนาคริสต์ เริ่มตั้งแต่สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance คริสต์ศตวรรษที่ 15-17) ซึ่งเป็นช่วงสมัยที่ ความเจริญทางวิทยาการต่างๆเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว 4. ประวัติศาสตร์ยุคสมัยปัจจุบัน (ค.ศ. 1945– ปัจจุบัน) (สมใจ ไพโรจน์ธีระรัชต์,2530:60-75) สมัยหลังปัจจุบันเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งมีผลกระทบรุนแรง ทั่วโลก และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองต่อสังคมโลกในปัจจุบัน

สรุปยุคสมัย หมายถึงระยะเวลาบนโลกมนุษย์ในช่วงใดช่วงหนึ่ง ซึ่งนักประวัติศาสตร์แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนประวัติศาสตร์และช่วงประวัติศาสตร์ที่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ส่วนในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาก็แบ่งออกเป็น 2 ช่วงเช่นเดียวกัน คือ ช่วงที่กุศลกรรมเจริญและช่วงที่กุศลกรรมเจริญ ซึ่งแต่ละยุคสมัยศาสนามีส่วนทำให้เกิดผลกระทบในการดำรงชีวิตของสัตว์บนโลกมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น

2. ยุคสมัยปัจจุบัน

ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งหมายถึงการที่ผู้คน สินค้า เงินตรา แรงงาน ความรู้และข่าวสารข้อมูลเดินทางไปทั่วโลกได้อย่างอิสระและรวดเร็วอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน นอกจากนี้ โลกปัจจุบันยังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี มีผลทำให้ประเทศต่างๆ มีความเชื่อมโยงระหว่างกันและกันมากขึ้น โลกที่เคยกว้างใหญ่กลับเล็กลง ด้วยอานุภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารคมนาคมที่ก้าวไปอย่างไม่หยุดยั้ง ประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดของโลกสามารถรับรู้ เรียนรู้ และส่งอิทธิพลถึงกันและกันได้